

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร

Factors Related to Violence Behaviors of High School Students in Bangkok

จริยา ทรงพระ* นฤมล สราธพันธุ์** และอังคณา ขันตรีจิตรานนท์**

Chariya Songpra Dr. Narumon Saratapun and Dr.Aungkana khantreejitranon

*นิสิตปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

**ภาควิชาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา
1) พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร และ 2) ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 455 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยการทดสอบไคสแควร์

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มากกว่าครึ่งเป็นเพศหญิง ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีผลการเรียนเฉลี่ย 2.96 ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา ผู้ปกครองของนักเรียน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 38,167.03 บาท สามในห้า มีลักษณะครอบครัวเดี่ยว มากกว่าสองในสาม มีลักษณะการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มากกว่าสองในสาม บิดามารดาอยู่ด้วยกัน มากกว่าหนึ่งในสี่ บิดาสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี เกือบหนึ่งในสี่ มารดาสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี บิดาของนักเรียนประกอบอาชีพมากที่สุด คือค้าขายหรือเจ้าของธุรกิจ และมารดาประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป เกือบสามในสี่ มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงด้านร่างกายอยู่ในระดับต่ำ และมากกว่าครึ่ง มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงด้านจิตใจอยู่ในระดับต่ำ

การศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ ระดับชั้น ผลการเรียน ที่พักอาศัย และระดับการศึกษาของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และปัจจัยทางสังคมทั้งด้านกลุ่มเพื่อน สื่อ และเกมออนไลน์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

คำสำคัญ: ความรุนแรง พฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ABSTRACT

The purposes of this research were to investigate
1) the violence behavior of high school students in Bangkok Metropolis and 2) factors related with the violence behavior of High school students in Bangkok Metropolis. A questionnaire was used for data collection.

Multi-stage sampling technique was used to draw a sample of 455 students from high school in Bangkok Metropolis. Data analysis comprised of percentage, mean and Chi-Square test, using computer program.

The findings of this study were as follows:
More than half of students were female, grade 5 with the grade point average of 2.96, lived with their parents. Parents of students with an average income

were 38,167.03 baht. Three-fifths of the students were single family. More than two-thirds of the students were democratic parenting. More than two-third of the students were completed family. More than one-fourth of father's education was a bachelor's degree. Almost a quarter of mother's education was a bachelor's degree. Most of father's occupations were business owners, and mother's occupations were general contractors. The finding of violence behavior found that almost three-fourths of students were physical violence behavior at low level and more than half of students were psychological violence behavior at low level.

The results of hypothesis testing showed statistical significance as follows: 1) personal factors; class level, grade point average, resident, father's education level and mother's education level were related to violence behavior at .05 level and 2) social factors; group of friend, media and online games were related to students' physical and psychological violence behavior at .001 level.

Keywords: Violence, Violence Behavior, High School Students

บทนำ

จากกระแสโลกาภิวัตน์ โลกไร้พรมแดนของข้อมูลข่าวสารและความเจริญทางด้านเทคโนโลยี การสื่อสาร ส่งผลให้ประเทศไทยรับผลกระทบจากสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว การได้รับข้อมูลข่าวสาร ตลอดจนแนวคิดและรูปแบบการดำเนินชีวิตใหม่ๆ ทำให้วิถีชีวิตของคนไทยเปลี่ยนรูปแบบไปอย่างรวดเร็ว อันอาจนำมาซึ่งผลกระทบต่อสังคมไทย โดยเฉพาะต่อวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงตนเองทั้งทางร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ เริ่มมีความสนใจในตนเอง รวมถึงสังคมและสิ่งแวดล้อมรอบตัว มีความอยากรู้อยากเห็น ความสนใจในเพศตรงข้าม เริ่มมีความคิดเป็นของตนเอง และ

ต้องการเป็นที่ยอมรับของเพื่อน จึงอาจถูกชักจูงให้มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม (กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, 2549)

ปัจจุบันปัญหาความรุนแรงในวัยรุ่นมีรูปแบบที่หลากหลาย หมายรวมถึงพฤติกรรมก้าวร้าว ได้แก่ การกระทำความรุนแรงทางร่างกายและทางจิตใจ ได้แก่ การรังแก การตบตี หรือต่อสู้อันตราย ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้มีผลกระทบต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น นอกจากนี้แล้วความรุนแรงในวัยรุ่น ยังรวมถึงพฤติกรรมการกระทำความผิด เช่น การทำร้ายทารุณ การขโมย การข่มขืน การฆ่ากันตาย ที่กระทำโดยวัยรุ่นและต่อวัยรุ่นด้วยตนเอง ดังปัญหาความรุนแรงพบเห็นได้ทั่วไป เช่น ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งเป็นปัญหาใกล้ตัวที่สามารถพบเห็นได้ในชุมชน โดยเฉพาะในชุมชน เขตเมือง ความรุนแรงในครอบครัวหรือบรรยากาศภายในครอบครัว ได้แก่ การด่าทอ การทะเลาะการตบตีของพ่อแม่ พ่อแม่แยกทางกัน พ่อหรือแม่ต่างมีครอบครัวใหม่ (เพ็ญจันทร์ ประดับมุข เซอร์เรอร์ และคณะ, 2551) สิ่งเหล่านี้ทำให้วัยรุ่นขาดความอบอุ่น ขาดความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น วัยรุ่นเลยขาดโอกาสรับค่านิยมที่ดีที่เข้าใจของตน ซึ่งมักจะเกิดกับวัยรุ่นในครอบครัวที่มีการหย่าร้างหรือแตกแยก ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น (Brendtro and Long, 1995) รวมถึงในส่วนที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ผลการเรียน ที่พักอาศัย รายได้ของครอบครัว ลักษณะของครอบครัว ลักษณะการเลี้ยงดู สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา และอาชีพของบิดามารดา ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงด้านความรุนแรงของวัยรุ่น (กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, 2548)

นอกจากนี้ยังพบเห็นปัญหาความรุนแรงที่มาจากสังคมหรือสิ่งแวดล้อม ได้แก่ อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน ซึ่งเป็นผู้ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันในด้านความสนใจ ภูมิหลัง สติปัญญา และสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม สมาชิกมีความผูกพันและมีความรักต่อกัน มีความรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน คิดและปฏิบัติคล้ายๆ กัน (ประณต คำนิม, 2549) กลุ่มเพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อการจูงใจในการกระทำต่างๆ พฤติกรรมภายในกลุ่มมีทั้งลักษณะ

ของการแข่งขัน และมีลักษณะที่ให้ความร่วมมือ เพราะฉะนั้นเมื่อเด็กเข้ามาอยู่ในกลุ่มก็พยายามปรับปรุงตนเพื่อเป็นที่ยอมรับมาตรฐานของกลุ่ม (สุชา จันทน์เอม, 2549) รวมถึงอิทธิพลจากสื่อที่สามารถก่อให้เกิดความรุนแรง ได้แก่ สื่อสารมวลชน ภาพยนตร์ โทรทัศน์ วีดิโอ มีบทบาทต่อความคิด ทัศนคติของเด็ก ภาพความรุนแรง ภาพความสัมพันธ์ทางเพศมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นให้เชื่อถือและยึดเอาเป็นแบบอย่าง เมื่อวัยรุ่นได้เห็นภาพหวาดเสียว ในขณะที่วัยรุ่นอยู่ในวัยที่รับเรื่องเหล่านี้ยังไม่ได้ หรือไม่สามารถแยกแยะได้ว่าสิ่งที่เห็นหรือได้ยินนั้นมีข้อดีข้อเสียอย่างไร โดยเด็กวัยรุ่นมีธรรมชาติที่สำคัญคือแสวงหาปรัชญาอุดมการณ์ชีวิต เลียนแบบและนับถือบุคคลที่ชื่นชอบจึงยึดถือบุคคลนั้นเป็นแบบอย่างพฤติกรรม (ศรีเรือน แก้วกังวาน, 2549) และรวมถึงอิทธิพลจากเกมออนไลน์ ถือเป็นภัยคุกคามต่อพัฒนาการ ทั้งทางร่างกายและสติปัญญา ทำให้เด็กขาดความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง ส่งผลต่อการเรียน เด็กที่เล่นเกมออนไลน์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรง ส่งผลต่อพฤติกรรมการเล่นแบบความรุนแรง (ศรีบุญญา อิทธิตะ, 2553)

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร และปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงว่ามีปัจจัยอะไรบ้าง มีความสัมพันธ์กันอย่างไร ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการให้ความรู้ เพื่อลดพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดูบุตร เพื่อหลีกเลี่ยงพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
2. เพื่อเป็นแนวทางให้กับสถาบันการศึกษา หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อให้วัยรุ่นได้ตระหนักถึงโทษภัย และหลีกเลี่ยงพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร จำนวน 455 คน จากทั้งหมด 13 โรงเรียนในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเฉพาะพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงด้านร่างกาย และด้านจิตใจ และศึกษาปัจจัยทางสังคมเฉพาะ ด้านอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน อิทธิพลจากสื่อ และอิทธิพลจากเกมออนไลน์

นิยามศัพท์

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง เพศ ระดับชั้น ผลการเรียน ที่พักอาศัย รายได้ของครอบครัว ลักษณะครอบครัว ลักษณะการเลี้ยงดู สภาพภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา และอาชีพของบิดามารดา

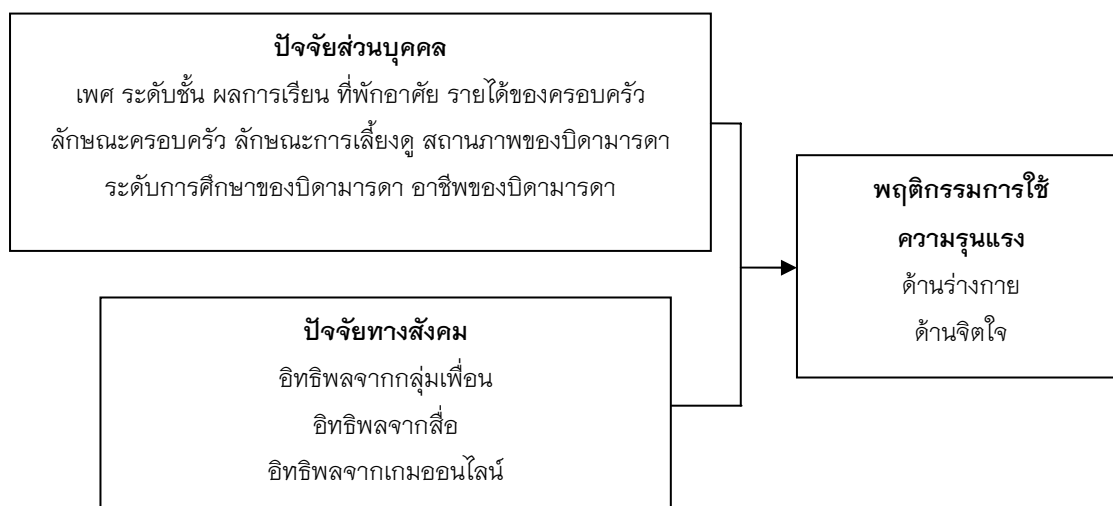
ปัจจัยทางสังคม หมายถึง สภาพสิ่งแวดล้อมในสังคม หรือปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน โดยมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น ได้แก่ อิทธิพลจาก กลุ่มเพื่อน อิทธิพลจากสื่อ และอิทธิพลจากเกมออนไลน์

พฤติกรรมการใช้ความรุนแรง หมายถึง การแสดงออกซึ่งเป็นการล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคลทั้งทางร่างกายและจิตใจ โดยจากการแสดงออก ซึ่งส่งผลให้ผู้อื่นได้รับความเดือดร้อน ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท

1. **ความรุนแรงด้านร่างกาย** หมายถึง การกระทำที่ใช้กำลังหรืออุปกรณ์ใดๆ เป็นอาวุธ แล้วมีผลทำให้ผู้ถูกกระทำได้รับบาดเจ็บต่อร่างกาย ได้แก่ การตบ ผลัก หยิก กัด ข่วน ปา ทิ่ม ตี เตะ ต่อย และทำร้ายรุนแรงถึงขั้นใช้อาวุธอันนำไปสู่การฆาตกรรม

2. **ความรุนแรงด้านจิตใจ** หมายถึง การกระทำหรือละเว้นไม่กระทำ ทอดทิ้ง เพิกเฉย ไม่ดูแล เอาใจใส่ ไม่ให้เกียรติ การทำร้ายจิตใจมีผลทำให้ผู้ถูกกระทำได้รับความเสียหาย เสียสิทธิเสรีภาพ ได้แก่ การพูดจาดูถูก ต่ำท้อ เหยียดหยาม การก้าวร้าวทางวาจา การรบกวนรังควาน ปลอ่ยปละทอดทิ้ง การลิดรอนสิทธิด้านทรัพย์สินเงินทอง และการทำลายทรัพย์สินของผู้อื่น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ในภาคเรียนที่ 2

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับชั้น ผลการเรียนรู้ ที่พักอาศัย รายได้ครอบครัว ลักษณะครอบครัว ลักษณะการเลี้ยงดู สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา และอาชีพของมารดา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

2. ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน อิทธิพลจากสื่อ และอิทธิพลจาก เกมออนไลน์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

ปีการศึกษา 2557 จำนวน 60,628 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 455 คน

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล เป็นแบบสอบถามเลือกตอบ และแบบปลายเปิด

ตอนที่ 2 ปัจจัยทางสังคม ประกอบด้วยคำถาม 3 ด้าน ได้แก่ อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน อิทธิพลจากสื่อ และอิทธิพลจากเกมออนไลน์ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ (มากที่สุด = 4 มาก = 3 น้อย = 2 น้อยที่สุด = 1) จำนวน 30 ข้อ เป็นคำถามเชิงบวก 9 ข้อ คำถามเชิงลบ 21 ข้อ ได้แก่ อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน และอิทธิพลจากสื่อ จำนวน 22 ข้อ การแปลผลแบ่งออกเป็น 3 ระดับ (11 - 22 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับต่ำ 23 - 33 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง และ 23 - 44 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับสูง) และอิทธิพลจากเกมออนไลน์ จำนวน 8 ข้อ การแปลผลแบ่งออกเป็น 3 ระดับ (8 - 16 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับต่ำ 17 - 24 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง และ 25 - 32 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับสูง) แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น คือ 0.83

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการใช้ความรุนแรง ประกอบด้วยคำถาม 2 ด้าน คือ ด้านร่างกาย และด้านจิตใจ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ (จริงมาก = 3 ค่อนข้างจริง = 2 จริงบางครั้ง = 1 ไม่จริง = 0) จำนวน 30 ข้อ เป็นคำถามเชิงบวก 8 ข้อ คำถามเชิงลบ 22 ข้อ การแปลผลแบ่งออกเป็น 3 ระดับ (0 - 15 หมายถึง มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในระดับต่ำ 23 - 33 หมายถึง มีพฤติกรรม การใช้ความรุนแรงในระดับปานกลาง และ 23 - 44 หมายถึง มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในระดับสูง) แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นคือ 0.81

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการติดต่อขอเก็บรวบรวมข้อมูลกับทางโรงเรียน ระหว่างวันที่ 10 - 28 พฤศจิกายน 2557 ได้แบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างตอบครบถ้วนทุกตอน จำนวน 455 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดย ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางสังคม และพฤติกรรมการใช้ความ

รุนแรง ด้วยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง วิเคราะห์ด้วยไคสแควร์ (Chi-Square) กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

การศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยมีดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล

จากการศึกษา พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สามในห้า (60.0%) เป็นเพศหญิง มากกว่าครึ่ง (56.5%) ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมต่ำสุด 1.14 ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมสูงสุด 4.00 ผลการเรียนเฉลี่ยทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 2.96 เกือบครึ่ง (47.5% และ 47.3%) มีคะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกัน คือ คะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.00 - 2.99 และ 3.00 ขึ้นไป นักเรียนส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา ผู้ปกครองของนักเรียนมีรายได้ต่อเดือนน้อยที่สุด คือ 4,500 บาท และมากที่สุด คือ 400,000 บาท รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองเฉลี่ยเท่ากับ 38,167.03 บาท เกือบครึ่ง (48.7%) ผู้ปกครองอยู่ในกลุ่มที่มีรายได้ 20,000 - 40,000 บาท นักเรียนสามในห้า (60.7%) มีลักษณะครอบครัวเดี่ยว ประกอบด้วย พ่อ แม่ และลูก นักเรียนมากกว่าสองในสาม (69.0%) มีลักษณะการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย นักเรียนมากกว่าสองในสาม (70.8%) บิดามารดาอยู่ด้วยกัน นักเรียนมากกว่าหนึ่งในสี่ (27.4%) บิดาสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี นักเรียนเกือบหนึ่งในสี่ (24.8%) มารดาสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี บิดาของนักเรียนประกอบอาชีพมากที่สุด คือค้าขายหรือเจ้าของธุรกิจ ร้อยละ 31.2 และมารดาประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มากที่สุด ร้อยละ 30.4

ปัจจัยทางสังคม

อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน

นักเรียนที่ได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง สามในห้า (60.0%) ได้รับปัจจัยทางสังคม ด้านอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนระดับปานกลาง รองลงมา มากกว่าหนึ่งในสาม (37.6%) ได้รับปัจจัยทางสังคม ด้านอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนระดับต่ำ และที่เหลือร้อยละ 2.4 ได้รับปัจจัยทางสังคม ด้านอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนระดับสูง (ตารางที่ 1)

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เห็นด้วยในประเด็นเชิงลบระดับน้อยถึงน้อยที่สุด 3 ลำดับแรก ส่วนใหญ่กลุ่มเพื่อนของนักเรียนชอบบังคับให้นักเรียนทำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อนของนักเรียนมีพฤติกรรมทำร้ายเพื่อนต่างกลุ่ม โดยการหาเรื่องทะเลาะวิวาทจนได้รับบาดเจ็บ และกลุ่มเพื่อนของนักเรียนมีพฤติกรรมชอบโดดเรียน (ร้อยละ 93.2, 91.0 และ 87.5 ตามลำดับ) เกือบสองในห้า (38.1%) มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง ในประเด็นกลุ่มเพื่อนของนักเรียนชอบพูดคำหยาบ คำทอ ดวาด มีอิทธิพลในระดับมากถึงมากที่สุด

อิทธิพลจากสื่อ

นักเรียนที่ได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง มากกว่าสองในสามเล็กน้อย (68.3%) ได้รับปัจจัยทางสังคม ด้านอิทธิพลจากสื่อระดับปานกลาง รองลงมา มากกว่าหนึ่งในสี่เล็กน้อย (26.4%) ได้รับปัจจัยทางสังคม ด้านอิทธิพลจากสื่อระดับต่ำ และที่เหลือร้อยละ 5.3 ได้รับปัจจัยทางสังคม ด้านอิทธิพลจากสื่อระดับสูง (ตารางที่ 1)

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เห็นด้วยในประเด็นเชิงลบระดับน้อยถึงน้อยที่สุด 3 ลำดับแรก ส่วน

ใหญ่นักเรียนชอบเลียนแบบพฤติกรรม ดบ ด้อย หรือยกพวกตีกันจากสื่อโทรทัศน์ (ละคร) ที่ได้ดู นักเรียนเล่นอินเทอร์เน็ตเพื่อดูคลิปวิดีโอเกี่ยวกับการตบตีกัน เพราะสนุกดี และนักเรียนเสพสื่อออนไลน์ ภาพโป๊ หรือคลิปวิดีโอลามก (ร้อยละ 87.4, 84.8 และ 81.4 ตามลำดับ) นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง ในประเด็น นักเรียนชอบเล่นโทรศัพท์ หรือโซเชียลเน็ตเวิร์ค มีอิทธิพลในระดับมากถึงมากที่สุด ถึงร้อยละ 84.6

อิทธิพลจากเกมออนไลน์

นักเรียนที่ได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง เกือบสามในห้า (56.7%) ได้รับปัจจัยทางสังคม ด้านอิทธิพลจากเกมออนไลน์ระดับปานกลาง รองลงมา มากกว่าหนึ่งในสาม (34.1%) ได้รับปัจจัยทางสังคม ด้านอิทธิพลจากเกมออนไลน์ระดับต่ำ และที่เหลือ ร้อยละ 9.2 ได้รับปัจจัยทางสังคม ด้านอิทธิพลจากเกมออนไลน์ระดับสูง (ตารางที่ 1)

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เห็นด้วยในประเด็นเชิงลบระดับน้อยถึงน้อยที่สุด 3 ลำดับแรก ส่วนใหญ่นักเรียนเลือกวิธีการแก้ปัญหาต่างๆ จากเกม โดยการเลียนแบบพฤติกรรมจากเกมนักเรียนเล่นเกมแบบเอาจริงเอาจัง โดยไม่ค่อยมีการพูดคุยกับผู้อื่น และนักเรียนมักจะแสดงกิริยาไม่พอใจ เช่น ชักสีหน้า หรือหงุดหงิด เวลาพ่อแม่เตือนให้เลิกเล่นเกม (ร้อยละ 85.2, 83.7 และ 78.0 ตามลำดับ) มากกว่าสองในห้า (41.6%) มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง ในประเด็น นักเรียนสนุกทุกครั้งในการเล่น เกม เอาจริงเอาจัง มีอารมณ์ร่วมกับเกมนั้นๆ มีอิทธิพลในระดับมากถึงมากที่สุด

ตารางที่ 1 ปัจจัยทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในกรุงเทพมหานคร

(n = 455)

ผลรวมข้อ	ปัจจัยทางสังคม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 – 11	อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน		
	ระดับต่ำ (ช่วงคะแนนรวม 11.00 – 22.00)	171	37.6
	ระดับปานกลาง (ช่วงคะแนนรวม 22.01 – 33.00)	273	60.0
	ระดับสูง (ช่วงคะแนนรวม 33.01 – 44.00)	11	2.4
	รวม	455	100.0
12 – 22	อิทธิพลจากสื่อ		
	ระดับต่ำ (ช่วงคะแนนรวม 11.00 – 22.00)	120	26.4
	ระดับปานกลาง (ช่วงคะแนนรวม 22.01 – 33.00)	311	68.3
	ระดับสูง (ช่วงคะแนนรวม 33.01 – 44.00)	24	5.3
	รวม	455	100.0
23 – 30	อิทธิพลจากสื่อ		
	ระดับต่ำ (ช่วงคะแนนรวม 8.00 – 16.00)	155	34.1
	ระดับปานกลาง (ช่วงคะแนนรวม 16.01 – 24.00)	258	56.7
	ระดับสูง (ช่วงคะแนนรวม 24.01 – 32.00)	42	9.2
	รวม	455	100.0

พฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงด้านร่างกาย

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เกือบสามในสี่ (74.7%) มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงด้านร่างกายอยู่ในระดับต่ำ รองลงมา เกือบหนึ่งในสี่ (23.7%) มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงด้านร่างกายอยู่ในระดับปานกลาง และที่เหลือร้อยละ 1.6 มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงด้านร่างกายอยู่ในระดับสูง (ตารางที่ 2)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนส่วนใหญ่มีระดับพฤติกรรมจริงบางครั้งถึงไม่จริง 3 ลำดับแรก ในประเด็น 1) บางครั้งจะอยู่ให้เพื่อนทะเลาะกัน เพราะสนุกดี 2) เมื่อเพื่อนดักเตือนในเรื่องส่วนตัว จะพูดว่าไม่ต้องมายุ่งเรื่องส่วนตัวของตน และ 3) เคยข่มขู่เพื่อน เพื่อขอลสิ่งของที่ตนต้องการจากเพื่อน (ร้อยละ 89.4, 87.9 และ 86.8 ตามลำดับ)

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มากกว่าหนึ่งในสาม (ร้อยละ 36.5) มีพฤติกรรมการใช้ ความรุนแรงด้านร่างกายระดับค่อนข้างจริงถึงจริงมาก ในประเด็น บางครั้งจะแสดงให้คนที่ตนเองไม่พอใจโดยการกระแทกของให้เกิดเสียงดัง เกือบครึ่ง (ร้อยละ 47.5) ใช้ความรุนแรงในกรณีขัดแย้งหรือทะเลาะกับผู้อื่นจะแก้ปัญหาด้วยการใช้กำลังในการตัดสิน มากกว่าครึ่งเล็กน้อย (ร้อยละ 50.5) เคยยกพวกตีกันกับคู่อริต่างสถาบัน มากกว่าสามในห้าเคยขว้างปาสิ่งของที่อยู่ในมือใส่คนที่ทำให้โกรธมาก หรือคนที่เข้ามาทำร้าย และถ้าใครทำให้ได้รับบาดเจ็บหรือได้รับความอับอาย ก็จะทำให้เขาบาดเจ็บหรืออับอายอย่างที่เคยทำกับตนเอง (ร้อยละ 66.3 และ 68.5)

พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงด้านจิตใจ

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มากกว่าครึ่ง (55.6%) มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงด้านจิตใจอยู่ใน

ระดับต่ำ รองลงมา มากกว่าสองในห้า (41.8%) มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงด้านจิตใจอยู่ในระดับปานกลาง และที่เหลือร้อยละ 2.6 มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงด้านจิตใจอยู่ในระดับสูง (ตารางที่ 2)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนส่วนใหญ่มีระดับพฤติกรรมจริงบางครั้งถึงไม่จริง 3 ลำดับแรก ในประเด็น 1) บางครั้งจะยู่ให้เพื่อนทะเลาะกัน เพราะสนุกดี 2) เมื่อเพื่อนดักเตือนในเรื่องส่วนตัว จะพูดว่าไม่ต้องมายุ่งเรื่องส่วนตัวของตน และ 3) เคยข่มขู่เพื่อน เพื่อขอลสิ่งของที่ตนต้องการจากเพื่อน (ร้อยละ 89.4, 86.8 และ 87.9 ตามลำดับ)

ตารางที่ 2 พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร

(n = 455)

ผลรวมข้อ	พฤติกรรมการใช้ความรุนแรง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 – 15	พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงด้านร่างกาย		
	ระดับต่ำ (ช่วงคะแนน 0.00 – 15.00)	340	74.7
	ระดับปานกลาง (ช่วงคะแนน 15.01 – 30.00)	108	23.7
	ระดับสูง (ช่วงคะแนน 30.01 – 45.00)	7	1.6
	รวม	455	100.0
16 – 30	พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงด้านจิตใจ		
	ระดับต่ำ (ช่วงคะแนน 0.00 – 15.00)	253	55.6
	ระดับปานกลาง (ช่วงคะแนน 15.01 – 30.00)	190	41.8
	ระดับสูง (ช่วงคะแนน 30.01 – 45.00)	12	2.6
	รวม	455	100.0

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยส่วนบุคคล

จากการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง โดยภาพรวม พบว่า ระดับชั้น และระดับการศึกษาของบิดา มีความสัมพันธ์

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมากกว่าสามในสี่เล็กน้อย (ร้อยละ 76.4) มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงด้านจิตใจระดับค่อนข้างจริงถึงจริงมาก ในประเด็น มักล้อชื่อพ่อแม่เพื่อน เพราะสนุกดี มากกว่าหนึ่งในสาม (ร้อยละ 35.3) จะพูดคำหยาบหรือด่าเมื่อตนไม่พอใจโกรธ หรือทะเลาะกับผู้อื่น และประมาณหนึ่งในสี่ (ร้อยละ 25.3) ถ้าใครทำให้อับอายหรือโกรธแค้น จะพูดจาถากถางให้คนอื่นอับอายเป็นการแก้แค้น

กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงแต่เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ระดับชั้น ผลการเรียน และสถานภาพของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงด้านร่างกาย และระดับชั้น ระดับการศึกษาของมารดา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงด้านจิตใจ (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ปัจจัยส่วนบุคคลที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

ปัจจัยส่วนบุคคล	ความสัมพันธ์ โดยภาพรวม	พฤติกรรมการใช้ความรุนแรง	
		ด้านร่างกาย	ด้านจิตใจ
เพศ	-	-	-
ระดับชั้น	$\chi^2 = 16.100$ (p = .013)	$\chi^2 = 25.009$ (p = .000)	$\chi^2 = 13.152$ (p = .041)
ผลการเรียน	-	$\chi^2 = 13.021$ (p = .043)	-
ที่พักอาศัย	-	-	-
รายได้ของครอบครัว	-	-	-
ลักษณะครอบครัว	-	-	-
ลักษณะการเลี้ยงดู	-	-	-
สถานภาพของบิดามารดา	-	$\chi^2 = 10.188$ (p = .017)	-
ระดับการศึกษาของบิดา	$\chi^2 = 21.944$ (p = .001)	-	-
ระดับการศึกษาของมารดา	-	-	$\chi^2 = 15.453$ (p = .017)
อาชีพของบิดา	-	-	-
อาชีพของมารดา	-	-	-

หมายเหตุ: p < .05

จากตารางข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ระดับชั้น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง เนื่องจาก ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เกินครึ่ง (ร้อยละ 56.5) มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงน้อยกว่าระดับชั้นอื่นๆ แสดงว่า ระดับชั้นที่สูงขึ้นมีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงลดน้อยลง ซึ่งสอดคล้องกับ ศิริ ปานแดง (2547) ที่พบว่า ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการใช้ความรุนแรง และสอดคล้องกับ จินห์จุฑา วิเศษสมวงศ์ (2548) ที่พบว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความก้าวร้าวของวัยรุ่นชายโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยรังสิต

ผลการเรียน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงด้านร่างกาย กล่าวคือ ผู้ที่มีผลการเรียนดี นับว่าประสบผลสำเร็จทางการเรียนสามารถนำความรู้ต่างๆ จากการเรียนไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และมีพฤติกรรมในทางที่เหมาะสม สอดคล้องกับ ศิริ ปานแดง (2547) ที่พบว่า ผลการเรียนของนักเรียน

มัธยมศึกษา มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการใช้ความรุนแรง โดยนักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ปรับปรุง หรือพอใช้รู้สึกชอบและเห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรง

สถานภาพบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงด้านร่างกาย จากผลการศึกษาของสถานภาพของบิดามารดา คือ อยู่ร่วมกัน (ร้อยละ 70.8) ครอบครัวที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกันย่อมสามารถช่วยกันให้คำปรึกษา คำแนะนำ ให้ความรักความอบอุ่น และช่วยให้พัฒนาการของลูกเป็นไปในทางที่เหมาะสม สอดคล้องกับ ศิริรัตน์ พรขำ (2551ก) ที่พบว่า สถานภาพของบิดามารดามีผลต่อทัศนคติต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง การที่ครอบครัวมีบิดามารดาอยู่ร่วมกันสร้างความแข็งแรงให้กับครอบครัว ส่งผลให้นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการใช้ความรุนแรงอยู่ในระดับต่ำ

ระดับการศึกษาของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง เนื่องจากบิดามารดา

เป็นผู้นำครอบครัวที่ต้องคอยเลี้ยงดูครอบครัว พยายามสร้างความมั่นคงและความเชื่อมั่น การที่บิดามารดามีระดับการศึกษาที่สูง มีแนวโน้มในการอบรมสั่งสอนบุตรให้มีพฤติกรรมที่เหมาะสม เพราะมีการพูดคุยกันด้วยเหตุผล ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ Bandura (1997 อ้างใน ศิริรัตน์ พรหม, 2551) ที่พบว่า ระดับการศึกษาของบิดามารดาไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง โดยกล่าวว่า เด็กจะมีทัศนคติต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงมากหรือน้อย

นั้น ไม่ได้มาจากการศึกษาของบิดามารดา แต่มาจากพฤติกรรมเลี้ยงดูของบิดามารดาที่มีต่อเด็ก

ปัจจัยทางสังคม

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางสังคมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง ($\chi^2 = 16.758$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน อิทธิพลจากสื่อ และอิทธิพลจากเกมออนไลน์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงทุกด้าน (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 ปัจจัยทางสังคมที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

ปัจจัยทางสังคม	พฤติกรรมการใช้ความรุนแรง		
	ด้านร่างกาย	ด้านจิตใจ	พฤติกรรมโดยรวม
อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน	$\chi^2 = 14.143$ (p = .003)	$\chi^2 = 7.889$ (p = .048)	$\chi^2 = 11.856$ (p = .008)
อิทธิพลจากสื่อ	$\chi^2 = 50.111$ (p = .000)	$\chi^2 = 18.616$ (p = .000)	$\chi^2 = 33.310$ (p = .000)
อิทธิพลจากเกมออนไลน์	$\chi^2 = 30.257$ (p = .000)	$\chi^2 = 19.923$ (p = .000)	$\chi^2 = 21.071$ (p = .002)
ปัจจัยทางสังคมโดยรวม	$\chi^2 = 60.061$ (p = .000)	$\chi^2 = 15.734$ (p = .001)	$\chi^2 = 16.758$ (p = .001)

หมายเหตุ: p < .05

จากตารางข้างต้นแสดงให้เห็นว่า อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง สอดคล้องกับ สาวิกา สาธารณ (2554) ที่พบว่า การคบเพื่อนมีอิทธิพลทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่ก้าวร้าวและมีการแสดงออกถึงพฤติกรรมที่รุนแรง เช่น การทะเลาะวิวาท ชกต่อย ที่มีให้เห็นเป็นประจำ สอดคล้องกับ ศรัณญา อธิตะ (2553) ที่พบว่า เพื่อนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนโดยถูกเพื่อนชักชวนให้มีเรื่องทะเลาะวิวาท คบเพื่อนเกเร และมีกิจกรรมด้านลบต่อด้านสังคม

อิทธิพลจากสื่อ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง สอดคล้องกับ คณะกรรมาธิการกิจการ

สตรี เยาวชนและผู้สูงอายุ วุฒิสภา (2550) ที่พบว่าสาเหตุแห่งความรุนแรงประการหนึ่งเกิดจากสื่อที่ผลิตในรูปแบบต่างๆ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้บุคคลอาจเรียนรู้การกระทำความรุนแรงจากสื่อในรูปแบบต่างๆ นานเข้าจนกลายเป็นค่านิยม ที่รู้สึกว่าการกระทำนั้นเป็นเรื่องปกติธรรมดา โดยสามารถถ่ายทอดจากรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่นหนึ่งได้ เช่น ความรุนแรงจากสื่อสิ่งพิมพ์ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น สอดคล้องกับ ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานต์ (2547) ที่พบว่า อิทธิพลของสื่อโทรทัศน์ที่มีต่อพฤติกรรมเด็ก พบว่าปัญหาครอบครัวเด็กโดยเฉพาะในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่พ่อแม่ไม่มีเวลาให้จึงมักปล่อยให้ลูกอยู่หนึ่งๆ หน้าจอโทรทัศน์ โดยเด็กได้ซึมซับพฤติกรรมต่างๆ จากสื่อ

อิทธิพลจากเกมออนไลน์ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการใช้ความรุนแรง สอดคล้องกับ อุษา ปีก กิ้นส์ และอมรรัตน์ อุดมเรืองเกียรติ (2551) ที่พบว่า การที่เด็กได้มีส่วนร่วมกับการที่มีเนื้อหาความรุนแรงส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมเด็ก ทั้งในปัจจุบันและระยะยาว ซึ่งสังเกตได้จากการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ภายหลัง จากการเล่นเกมบ่อยๆ เนื้อหาของเกมจะค่อยๆ ซึมซับ จนก่อให้เกิดพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงมาสู่ความรุนแรง สอดคล้องกับ คัมภีร์ วชิรเชื่อนพันธ์ (2555) ที่พบว่า เกมออนไลน์เต็มไปด้วยฉากความรุนแรง หรือนำมาซึ่ง ความรุนแรงจากปัญหาเด็กติดเกม และสอดคล้องกับ ศรีบุญญา อธิชนะ (2553) ที่พบว่า เกมออนไลน์มี ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียน โดยนักเรียนวัยรุ่นชอบเล่นเกมประเภทที่มีเนื้อหา เกี่ยวกับความรุนแรง ซึ่งมีอิทธิพลต่อนักเรียนให้ซึมซับ เอาพฤติกรรมที่มีความรุนแรงนั้นเอาไว้กับตน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากการศึกษาพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง พบว่า มากกว่าหนึ่งในสี่เล็กน้อย มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงด้านร่างกาย อยู่ในระดับปานกลาง และระดับสูง โดยเฉพาะในประเด็น การกระแทกสิ่งของ ให้เกิดเสียงดังหรือตอบโต้ด้วยการใช้กำลังตัดสินเมื่อมีคนทำให้ไม่พอใจ และมากกว่าสองในห้า มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงด้านจิตใจ อยู่ในระดับปานกลางและระดับสูง ในประเด็น เมื่อขัดแย้งกับผู้อื่นจะได้เถียง เอาชนะด้วยการด่าทอหรือตะคอก ซึ่งแนวทางในการ ช่วยป้องกันความรุนแรง และส่งเสริมให้นักเรียนเป็นคน ที่มีคุณภาพของสังคมควรดำเนินการดังนี้

1.1 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ควรหลีกเลี่ยงการใช้กำลังตัดสิน ควรมีความยับยั้งชั่งใจ เมื่อมีคนทำให้ตนเองไม่พอใจ

1.2 บิดามารดา หรือผู้ปกครอง ควรแนะนำ บุตรว่าการนำมาซึ่งความสำเร็จ ต้องเกิดจากการมีสติใน

การดำเนินชีวิต ควรหลีกเลี่ยงการใช้อารมณ์ในการ แก้ปัญหา

1.3 สถาบันการศึกษา คณะอาจารย์

ควรร่วมกันสอดส่องความผิดปกติของนักเรียนในความ ดูแลอย่างใกล้ชิด จากผลการวิจัย พบว่า มากกว่าครึ่ง เล็กน้อย นักเรียนเคยยกพวกตีกันกับคู่อริต่างสถาบัน แสดงให้เห็นว่าการแสดงออกซึ่งศักดิ์ศรีเป็นสิ่งสำคัญ สถาบันการศึกษาควรมีการจัดการศึกษาโดยมองที่ เป้าหมายของการเรียนรู้ ผ่านการใช้หลักสูตรทางเลือกที่ สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน และสามารถดึงศักยภาพของนักเรียนได้ออกมาอย่างเต็มที่ พบว่ากับ การสอนที่มุ่งสร้างนักเรียนให้เป็นคนดี สามารถใช้หลัก เหตุผลในเชิงคุณธรรมจริยธรรมได้อย่างถูกต้อง เพื่อ สร้างศักดิ์ศรีและควมมีตัวตนกลับมายังตัวนักเรียนให้มี พฤติกรรมที่เหมาะสม

2. จากผลการศึกษาปัจจัยทางสังคม พบว่า

มากกว่าสามในห้า มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงมี อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนอยู่ในระดับปานกลางและระดับสูง เกือบสามในสี่ มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงมีอิทธิพล จากสื่ออยู่ในระดับปานกลางและระดับสูง และมากกว่า สามในห้า มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงมีอิทธิพลจาก เกมออนไลน์อยู่ในระดับปานกลางและระดับสูง แนวทาง ในการช่วยป้องกันความรุนแรง และส่งเสริมให้นักเรียน เป็นคน ที่มีคุณภาพของสังคม เพื่อลดพฤติกรรมความ รุนแรง ควรดำเนินการดังนี้

2.1 อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน จากผลการวิจัย

พบว่า เกือบสองในห้า ถ้ากลุ่มเพื่อนของนักเรียนชอบพูด คำหยาบ คำทอ หรือด่าทอ ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความ รุนแรงโดยเฉพาะ ด้านจิตใจ ดังนั้น ผู้ปกครองคือผู้ที่ ใกล้ชิดบุตร ควรให้คำแนะนำในการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรม เหมาะสม พูดจาไพเราะ กิริยามารยาทอ่อนหวาน นอกจากนี้ผู้ปกครองควรสอดส่องดูแลพฤติกรรมของบุตร และกลุ่มเพื่อนของบุตรอยู่เสมอ ในส่วนของหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง เช่น สถานศึกษา ควรมีการจัดอบรมลักษณะ นิสัย บุคลิกภาพ ให้มีพฤติกรรมที่เหมาะสม รวมถึงให้

นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการควบคุมอารมณ์ กิจกรรมนี้จะช่วยให้นักเรียนมีจิตใจที่ดี

2.2 อิทธิพลจากสื่อ จากผลการวิจัย พบว่าส่วนใหญ่เด็กนักเรียนชอบเล่นโทรศัพท์ ดังนั้น ผู้ปกครองควรจำกัดเวลาในการเล่นโทรศัพท์ ให้บุตรมีความรับผิดชอบในหน้าที่ เช่น การตั้งใจเรียน การร่วมเล่นกิจกรรมต่างๆ รวมถึงให้คำแนะนำในการรับชมสื่ออื่นๆ ด้วย และในส่วนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สื่อมวลชน ควรตรวจสอบข่าวให้ละเอียดทุกแง่มุม ควรคำนึงถึงเด็กที่ยังไม่มีวิจารณญาณดีพอที่จะแยกแยะว่าสิ่งไหนควรปฏิบัติ สิ่งไหนไม่ควรปฏิบัติ เมื่อนำเสนอข่าวความรุนแรง ควรมีการนำเสนอความคิดเห็นของนักวิชาการ เพื่อชี้ให้เห็นถึงผลเสียและสาเหตุของพฤติกรรมด้วย และไม่ควรถูกเสนอข่าวที่จะทำให้ผู้รับชมเห็นแล้วรู้สึกโกรธแค้น เพราะจะเป็นการบ่มเพาะความรุนแรงเข้าไปในใจเด็ก

2.3 อิทธิพลจากเกมออนไลน์ จากผลการวิจัย พบว่า มากกว่าสองในห้า นักเรียนมีความสนุกในการเล่นแบบเอาจริงเอาจัง กดดัน มีอารมณ์ร่วมกับเกมนั้นๆ ผู้ปกครองควรหาเวลาว่างทำกิจกรรมที่มีประโยชน์เพื่อไม่ให้บุตรมีเวลาเล่นเกม เช่น การออกกำลังกายร่วมกัน หรือการเข้าวัดทำบุญ เป็นต้น ในส่วนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ภาครัฐควรมีการจัดระเบียบทางกฎหมายสำหรับเกมออนไลน์ที่มีเนื้อหาความรุนแรง ควรกำหนดกลุ่มอายุผู้เล่น และกวดขันไม่ให้มีร้านเกมออนไลน์เปิดอยู่ใกล้บริเวณสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เช่น ด้านวัฒนธรรมของสถาบันการศึกษา

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ในกรุงเทพมหานคร อาจทำการศึกษาขยายกลุ่มตัวอย่าง เช่น นักเรียน

อาชีวศึกษาในส่วนสังกัดของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา รวมถึงในส่วนเขตพื้นที่ต่างจังหวัด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แตกต่างกันในแต่ละพื้นที่

3. ควรทำการศึกษารายละเอียด โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ เช่น การใช้แบบสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกแบบเข้าถึงบุคคลในแวดลอมที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรง ทำให้ได้ข้อมูลที่มีความเที่ยงตรงสูง

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. 2548. **ระบาด**

วิทยาปัญหาด้านอารมณ์และพฤติกรรมของ

เด็กและวัยรุ่น ปี 2548. กรุงเทพมหานคร:

บริษัท ปิยอนต์ พับลิชชิง จำกัด.

_____. 2549. **ความรุนแรงของวัยรุ่นไทย:**

พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ. กรุงเทพมหานคร:

บริษัท ปิยอนต์ พับลิชชิง จำกัด.

คณะกรรมการกิจการสตรี เยาวชนและผู้สูงอายุ

วุฒิสภา. 2550. **ความรุนแรงเด็กสตรีและ**

ผู้สูงอายุในครอบครัว. กรุงเทพมหานคร:

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.

คัมภีร์ วชิรเชื่อนันท์. 2555. **เด็กไทยในวังวนความ**

รุนแรง. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกองทุน

สนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ.

จินห์จุฑา วิเศษสมวงศ์. 2548. **ความสัมพันธ์ใน**

ครอบครัว ทศนคติต่อการใช้ความรุนแรง

และพฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่นชาย

โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย. การศึกษา

ค้นคว้าอิสระวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขา

จิตวิทยาชุมชน, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ประณต คำฉิม, 2549. **จิตวิทยาวัยรุ่น.**

กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาจิตวิทยา คณะ

มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เพ็ญจันทร์ ประดับมุข เซอร์เรอร์, โมเซ่ เซอร์เรอร์, มัลลิกา มัติโก, เสาวคนธ์ พิระพันธ์, ปนัดดา ชำนาญสุข, กฤตยา แสงวงเจริญ, กุณฑรีย์ พ่วงสุวรรณ, สอรัญ มากบุญ, มาลี สิทธิเกรียงไกร, และ รยากร งามดี. 2551. **มิติทางสังคมวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อความรุนแรงในเด็กและเยาวชน**. นครปฐม: ฟาเฝ้าการพิมพ์.

ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานต์. 2547. **เด็กโทรทัศน์ โฆษณา รวบรวมบทความเชิงวิชาการเกี่ยวกับผลกระทบที่เด็กได้รับจากสื่อและแนวทางในการจัดการ**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ.

ศรัญญา อธิตะ. 2553. **การศึกษาพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น**. ปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ศิริ ปานแดง. 2547. **ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับทัศนคติต่อการใช้ความรุนแรงของนักเรียนมัธยมศึกษา: ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัยกระบี่**. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาชุมชน, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ศิริรัตน์ พรขำ. 2551ก. **การทำหน้าที่ครอบครัว อัตมโนทัศน์ และทัศนคติต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาชุมชน, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

_____. 2551ข. **การทำหน้าที่ครอบครัว อัตมโนทัศน์ และทัศนคติต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาชุมชน, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. อ้างถึง Bandura, A. 1997. **Self-Efficacy**. New York: W.H. Freeman.

ศรีเรือน แก้วกังวาน. 2549. **จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย วัยรุ่น-วัยสูงอายุ**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สาวิกา สามารถ. 2554. **พฤติกรรมความก้าวร้าวของนักเรียน: กรณีศึกษานักเรียนหญิงที่ใช้ความรุนแรง**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุชา จันทน์เอม. 2549. **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

สุชา ปักกิ่งส์ และ อมรรัตน์ อุดมเรืองเกียรติ. 2551. **การสร้างชุมชนเสมือนจริงในเกมออนไลน์กับพฤติกรรมการติดสื่อออนไลน์ของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร**. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิดำรงชัยธรรม.

References

- Brento, L. and N. Long. 1995. **Breaking the Cycle of Conflict Educational Leadership**. N.P.
- Bikking, U. and A. Udomrueangkia. 2008. **The Creation of Virtual Communities in Online Game with Behavior of Young People Addicted to Media Online in Bangkok**. Bangkok: Damrongchaitham Foundation.
- Chanam, S. 2006. **General Psychology**. Bangkok: Thai Wattana Panich Press.
- Commission for Women's Affairs Youth and Seniors Senate. 2007. **Violence of Women Children and the Elderly in the Family**. Bangkok: The Secretariat of The Senate.

- Department of Mental Health, Ministry of Public Health. 2005. **The Epidemiology of Emotional and Behavioral Problems among Children and Adolescents in 2005.** Bangkok: Beyond Publishing Press.
- _____. 2006. **Violence Adolescence Thailand: Health Risk Behaviors.** Bangkok: Beyond Publishing Press.
- Ishida, S. 2010. **A Study on Violence of Adolescent Students.** (Unpublished Master's Thesis). Srinakharinwirot University, Bangkok. [in Thai]
- Kaewkangwan, C. 2006. **Psychology of All Life Adolescent – Adult.** (9th ed). Bangkok: Thammasat University Press.
- Kaochim, P. 2006. **Adolescence Psychology.** Bangkok: Psychology Department, Faculty of Humanity. Srinakharinwirot University.
- Pandeang, S. 2004. **The Relationships Between Emotional Intelligence and Attitudes toward The Violence of Secondary School Students: A Case Study of Kanchanapisekwittayalai Krabi School.** (Unpublished master's thesis). Kasetsart University, Bangkok. [in Thai]
- Pornkhum, S. 2008a. **Family Functioning, Self Concept and Attitude toward Violence Behavior the Students at a Technical College in Vocational Education Department, Bangkok.** (Unpublished master's thesis). Kasetsart University, Bangkok. [in Thai]
- Pornkhum, S. 2008b. **Family Functioning, Self Concept, and Attitude toward Violence Behavior the Students at a Technical College in Vocational Education Department, Bangkok.** (Unpublished master's thesis). Kasetsart University, Bangkok. [in Thai] cited Bandura, A. 1997. **Self-Efficacy.** New York: W.H.Freeman.
- Samat, S. 2011. **The Aggressive Behaviors of Student: A Case Study of Female Student with Violence Behaviors.** (Unpublished master's thesis). Kasetsart University, Bangkok. [in Thai]
- Serlor, P. P., Serlor, S., Mullika Mutko, Saowakon Peerapan, Panadda Chamnansuk, Kittiya Sawangcharoen, Kultree Pongsuwan, Sorut Makboon, Malee Sittikriengkrai, and Rayakorn Ngamdee. 2008. **Dimensional Socio-Cultural Impact of Violence on Children and Juvenile.** Nakhon Pathom: Fhasai Press.
- Visessomwong, J. 2005. **Family Relationship Attitude Toward Violence and Aggressive Behavior of Male Adolescents at Suankularb Witayalai Rangsit School.** (Unpublished master's thesis). Kasetsart University, Bangkok. [in Thai]
- Wachirakhueankhan, K. 2012. **Whirlpool in Adolescents Violence.** Bangkok: Thai Health Promotion Foundation.
- Wongpiromsan, Y. 2004. **Television Advertise Academic Articles about the Impact that Children Receive from the Media and Management Guideline.** Bangkok: Thai Health Promotion Foundation.